

בשי"ש טו"ב

עוד על ראשייתבות (מיכתבים), העולם הזה 18.2.88 והלאה.

אנחנו, בני תימן, הקדמנו את זה"ל ואצל אבותינו היו ראשייתבות לחס"חוק. חוויים עיסקיים הם היו סוגרים בכינוי (בשם ה' נעשה ונצליח) איגרות-ברכה — בתשרוט' (תור) סיף שנים רבות ומועדים טובים) ועל קרובים ש' הגיעו לפתילחם, היו מודיעים בלשון נקיה — עספ"א (עד סוף פרוטה אחרונה), וכמיהגם, הריני חותם, בשי"ש טו"ב (בשים שלום, טובה וברכה). אברהם כלב, ירושלים

(המשך מעמוד 3)

באלג'יריה טרונספרו לא תושבי המקום מדורר' דורות, כתוכניתם של גנדי ושות' בארץ-ישראל, אלא דווקא המתיישבים החדשים יחסית — גן ליטני (ססן ימו') לא הכין שיעורי-בית. מיספר המוסלמים באלג'יריה, בעת נסיגת ה' צרפתים ממנה וקבלת עצמאותה, לא היה שלושה מיליון 1566 אף, כפי שליטני כתב, אלא היה הרבה יותר קרוב לתישעה מיליון ואני מניח שאילו היחס המיספרי בין ערביי ארץ-ישראל ליהודיה היה כמו בין המתיישבים הצרפתיים לאוכלוסיה המוסלמית באלג'יריה, בערך אחד לעשרה, היו פני הדברים אצלנו שונים לגמרי. יואל פריץ, תל-אביב

תמימות-דעים

על מינוי אפשרי של נתן שצ'רנסקי לשגריר ישראל באו"ם («נתן החכם», «יומן אישי», העולם הזה 8.2.89). לקחתי פסקזמן מהארץ ואני מתגוררת באי יווני נידה, עוסקת בכתיבת ספר על חוויותי במי גזר הערכי, אחרי שנות-עבודה רבות במרכזים קהילתיים ערביים.

איזה טאון של ג'ורג' (2)

על מיקומה של עיר-הולדתם של שני אמריקאים («לילות ישראל», העולם הזה 15.2.89 והלאה). אולי השניים האלה, בעלה של אילנה גור ושרילי מקליין, בכלל לא נולדו בג'ורג'טאון אמריקאית, אולי הם בכלל לא נולדו באחת מ-21

«אנחנו, בני-תימן, הקדמנו את צה"ל ולאבותינו היו ראשייתבות לחס"חוק!»

הערים הנושאות שם זה ברחבי ארצות-הברית, אולי הם נולדו דווקא באחת מהג'ורג'טאונים הרבות הפזורות על מפת-העולם, וכר לימים שה שמש לא היה שוקעת על האימפריה הבריטית, שבראשה עמדו ב-200 השנים שקדמו לפירוקה כמה וכמה ג'ורג'ים.

ביקשתי מחברה שתשלח לי את העולם הזה מהארץ וכשהגיע אליי העיתון מהארץ, עם התצלום של נתן שצ'רנסקי והכתבה עליו ביומן אישי, נדהמתי לקרוא איזו תמימות-דעים יש בין הרגשתי לבין המילים שכתב אורי אבנרי. לנציה לוז, קיתרה, יוון

ארבע מי יודע

על זהותן של ארבע הנשים המשמ' שות כיום כראשייתמשלה («תמרור רים», העולם הזה 8.3.89). זה מתאים מאוד לספר, שבוע שבו חל יום' האשה הבינלאומי, על הצלחותיה של אשה אחת, גרו הרלם ברונסלנד, ראש ממשלת נורבגיה. ויה יה מתאים עוד יותר לפרט גמ מי הן שלוש הנשים האחרות המשמשות כיום כראשייתמשלה. בכקשה: לפי הוותק בתפקיד — מרגרט תאצ'ר בכריטיניה; קוראסון אקינז כפיליפינים וכנאויר כהוטו כפאקיסטאן. תמר עירגל, חיפה

הוא לא רווק

על זיהוי של זוג אוהבים («אושר על המירקע», «רחל המרחלת», העולם הזה 1.3.89). כמעט דרינג-דרנגתי למרחלת, אבל אני מס' תפקת במיכתב. כיצד היא חושבת שאפשר לג' לוח, «עלפי האושר שבפניו», שעה שהוא מופיע בטלוויזיה, את אישה-טלוויזיה הנשוי, שפגש, במסיגרת לימודית, בחורה צעירה ממנו בכמה שנים טובות? הלא כל אלה המופיעים בטלוויזיה נראים כל כך מאושרים, כנראה משום שהם עושים שם ככל העולה על רוחם, שזה יכול להיות כל אחד מהם (כמוכן, להוציא את אנשי הטלוויזיה הרוקים). שלומית בריחמו, רחובות

גם כא וגם ח'א

על התעתיק הנכון של שם מקום («נואיבה סיטי», העולם הזה 8.3.89). תפסתי אתכם, אתם, שכל כך מקפידים על התעתיק הנכון של מילים ערביות, עד שאתם אפילו מבחינים בין שתי הח"ח"תים המצויות בערבית (חא וח'א), נפלתם קורבן לשיגיא שהשתרש בקירבנו זה 22 שנה — איות לא נכון של השם המקורי, הערכי, של נביעות שבסיני. כל מי שענינו בראשי יבחי, בוודאי, לפי ה' כתוב על תמורה-הדרכים שהופיע בגליון האחרון של העולם הזה, כי שם המקום ערבית הוא נויבע ולא נואיבה. אורן גולן, עכו

והיונפון פוסט ונידורק פ"סס) פירסם בעמד מאמרייה-מערכת נאמר בחתימתי, תחת הכותרת «האשליה של תוכנית-השלום של שמיר». זה לא היה מאמר חרש, אלא תמצית של שני מאמרים שהופיעו במדור הנוון בשבועון זה — עם משוגע" (העולם הזה 21.12.88) ו-«תרגיל שייקה" (העולם הזה 28.12.88). לא היה צורך להזכיר זאת, אלמלא מצא הארץ לנכון לפרסם על כך ידיעה. ולא סתם ידיעה. וכך נאמר, בתחיתת בני לנדאו, כתב הארץ בלוס-אנגלס: «אורי אבנרי, עורך העולם הזה, מעצב עולם-אשליות משלו במאמרה-הקפה מריר על תוכנית-השלום של ראשייתמשלה, יצחק שמיר, שהתפרסם שילשום בעמוד האופיאד של הלוס-אנגלס פ"סס...» (אופיאד הוא קיצור של אופינוין-אדיטוריאל, כלומר מאמרים של פרשנים המביעים ריעות ומאמרים ראשיים מטעם העיתון). יתכן שבני לנדאו יושב יותר מדי זמן בלוס-אנגלס, ושהגיע ומנו לחזור לומן-מה למולדת (אם וו עריך המולדת שלו). אולי יתברר לו אז שדווקא הוא חי בעולם של אשליות. הריעות שהובאו כאותו מאמר בעיתון האמריי קאי הן כיום נחלת חלק גדול של הציבור הישרי אלי. במאמר נאמר כי רעיון האוטונומיה הפך כריחה, אחרי חרדשי האינתיפאדה, וכי האופציה הירדנית ירדה מן הפרק. נאמר שאין מנוס ממשל ומתן עם אש"ף, שבעיקבותיו תקום מדינה פלס'טינית. נאמר כי במשאומתן זה יידונו בעיות כמו הגבולות, מעמד ירושלים, סידורי-ביטחון, כעייית הפליטים והיחסים בין מדינות ישראל ופלסטין. נאמר כי במשאומתן זה גם ייבחנו כזונותיו של יאסר ערפאת, ואם אינו כן, כפי שחוששים רבים, הדבר יתגלה במהרה. כאשר העולם הזה העלה רעיונות אלה לפני 30 שנה ויותר, זה נראה כטירוף. כאשר העלינו אותם לפני 20 שנה, סברו רבים שהיו עולם של אשליות. כיום אמנם נטוש על כך ויכוח חריף בארץ, אך הכל יודעים כבר שאשלייה היא לחשוב שאלה הן אשליות. התברר כי דווקא האוטונומיה והאופציה הירדנית הן אשליות.

«העולם הזה» (31.8.88) החשיפה הראשונה

האשליה של האשליה

אם יכבד אותנו לנדאו ויחזור מגלותו לא' רק, יתברר לו שיש עכשו רוב לדיעה שצריכים להיבדע עם אש"ף, והרוב הזה יודע שבסופו של דבר תקום מדינה פלסטינית. כמעט כל אנשי-המפתח במדינה מודים בכך בשיחות פרטיות. כמעט כל אנשי-הציונה בתחומי-התרבות דוגלים בכך. מחקר יוקרתי של המרכז למחקרים אסתי ראטוניים הגיש בעניין זה מסקנות נחרצות. כל זה כתוב, אגב, בהארץ. אילו היה בני לנדאו קורא את עיתוננו, היו מתפורזת הרבה אשליות שנתרו בליבו בלוס-אנגלס הרחוקה.

התחתן. זה לא הרתיע אותנו, כמוכן, הטלנו את החקירה על יוסי עירדור, וכעבור כמה שבועות התגבשה הכתבה כפי שפורסמה. עד לאותו הרגע התייחסו הכל בסלחנות, ואולי אף באדישות, לתופעה זו. התייחסו אליה כאל רעה בלתי-נמנעת. רק כאשר חשף העולם הזה את הסכנה החמורה, הכרוכה בהתפשטות הנגע הזה, החלו לפתע המיסטרה ושאר המוסדות לפעול. בעיקבות הפעולה הזאת התעוררו גם כלי-התיק שורה.

אגב, לא הבנתי את המילה «מירי» בדיעה שלו. מה זה «מאמרה-הקפה מריר»? מעולם לא האשימו אותי שאני אדם מריר. להיפך, עלי ועל העולם הזה נאמר בררך-כלל שאנחנו איפטימיים מדי. או מניין המילה פשוט מאוד, זה תירגום מ' אנגלית, שבה יש למילה בהקשר זה משמעות של «קיצוני».

גם בנושא זה מילא העולם הזה את תפקידו המסורתי: להעלות נושא על סדר-היום הציבורי, ולהכריח את הרשויות לפעול. גם יחסם של כלי-התיקשורת האחרים היה כהתאם למסורת. איש מהם לא הזכיר, כמוכן, שהעולם הזה הוא שפתח במערכה זו, ושהוא קיבל על עצמו את הסיכון שהיה כרוך בכך.

עולם אשליות

«לוס-אנגלס טיימס», אחד משלושת העיתונים החשובים ביותר בארצות-הברית (לצד

